

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 108.

Tiende Session.

33te Møde.

Dnsdagen den 17de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Winther (fortsat): Af hvad jeg her har udtalt, er det ogsaa en Selvsølge, at jeg paa ingen Maade kan finde mig tilfredsstillet ved det Middel, som blev foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich), som gif ud paa, at der skulde fremstilles 3 Mænd af Ministeren, og at Menigheden da skulde have en Nægtelsesret. Jeg vil spørge: Bilde det ikke være i høieste Grad vanstelig saaledes i saa Dage at tilveiebringe forstandige og fyldestgjørende Grunde for at nægte Antagelsen af en saadan Mand til Præst? Det forekommer mig virkelig at være aldeles forkeert at ville forudsætte, at en Menighed, som maatte aldrig har seet vedkommende Mand før den Dag, han træder frem og prædiker for den, skulde kunne falde paa at begjære, at han ikke blev dens Præst; det skulde da være nogle ganske særegne i høieste Grad fremtrædende uheldige Egenstaber hos Manden, som skulde gjøre, at hans Valg strax blev fraraadet, og jeg vil spørge, om Nogen kan antage, at Ministeren kunde ville fremstille Mænd for Menigheden, som vare saadan beskaffne, at Menigheden saa at sige, ved at see Manden, kunde sige: Nei, ham ville vi ikke have? Det forekommer mig som sagt, at det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds, er ubrugeligt.

Jeg skal endnu blot tilsviie den Bemærkning, at jeg med Hensyn til selve Titelen paa

det foreliggende Lovforslag er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand fra Maribo Amts 4de Valgkreds, idet jeg paa ingen Maade kan antage, at det er Communerne, der skulle vælge Præsterne; jeg troer, at det maa være Menighedene; dette er jo forøvrigt fuldstændigt blevet udviklet af andre ærede Talere, og jeg skal derfor blot gjøre denne Bemærkning.

Videre skal jeg af de Grunde, som jeg har anført, for det Første ikke udtale mig om denne Sag.

Rjøer: Da det er en Sag, Folketirken vedrørende, som paany er dukket frem i denne Forsamling, byder Følelsen mig at fremsætte mine Ansuelser i denne Henseende. Hvad det foreliggende Lovforslag angaaer, maa jeg tilstaae, at det for mig næsten er ubegribeligt; det tilfredsstiller ingenlunde de Betragtninger, som jeg ønsker fyldestgjorte. Jeg skal stemme for Lovforslaget, fordi der ligger et Frihedsprincip deri. Min fulde Dvetydning er, at dersom man vil give Noget, som skal tjene Folketirken til virkelig sand Udvikling, maa der finde en fuldstændig Omordning af hele Præstestanden Sted; thi den Maade, hvorpaa Præsterne blive til i vore Dage, er for mig noget ganske Unaturligt. Jeg har ogsaa anvendt endeel Studier paa det religiøse Obeet, det vil sige, jeg har ikke været saa lykkelig, at jeg har havt Penge til at gjøre mine Studier paa disse Universitetsmaskiner, hvorpaa man her laver Præster; thi jeg har kun gjort dem i en fattig Bondehytte ovre paa de sydske Heder; men som sagt, min fulde Dvetydning er den, at man nutildags har fundet paa at lave Præster paa disse Universitetsmaskiner, som for mig er ganske unaturligt. Jeg vil